

РЕШЕНИЕ

№ 3859

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 23.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **7253** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 49 ал. 2 от ЗКИР.

Производството е образувано по жалба на Й. Т. Р. от [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 24 от 02.03.2012г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта с която са нанесени в кадастралната карта имоти пл. № 14, к.л. Г – 14 – 7 – А, по плана на в.з. Юзината, нанесен с идентификатор № 55419.6711.14 и в частта, с която е нанесена границата между собствения на жалбоподателката имот идентификатори № 55419.6711.14 и имот идентификатор № 55419.6711.40.

В жалбата жалбоподателката твърди незаконосъобразност на оспорената заповед в оспорената ѝ част, тъй като твърди, че границите на имота ѝ като наследник на М. М. и имот идентификатор № 55419.67.11.40 – малък язовир не е отразена вярно в оспорената кадастрална карта. Твърди, че това е така, тъй като между нейния имот и язовира има черен път, по който се осъществява достъпът до имота ѝ и до имотите на съседите ѝ. Твърди, че незаконосъобразно в оспорената заповед този черен път не е нанесен, а като граница на имота ѝ е посочена водната площ на язовира, като по този начин за в бъдеще ще се препятства достъпът до имота ѝ. Иска оспорената заповед да бъде отменена в оспорената ѝ част и преписката да бъде върната на органа. Претендира разноски.

Ответникът Изпълнителният директор на АГКК, чрез процесуалния си представител юрк. С., изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспорената заповед е

издадена при правилното приложение на материалния закон, тъй като посочва, че имотът на жалбоподателката е нанесен по съществуваща на място ограда – материализирана граница, който приоритет е наличен в конкретния случай, предвид липсата на други такива, тъй като за района няма одобрен кадастрален или регулационен план, а неодобрения такъв не е приоритет от по – висока степен от материализираната на място граница с ограда. Твърди и неоснователност на възражението за това, че е следвало да се нанесе в кадастралната карта съществуващия коларски път, тъй като е без настилка, без ясно очертани граници и не е нанесен нито в КВС, нито в други съществуващи планове. Исква жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноси в размер на минималното юристконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на уговореното адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна Министерство на земеделието и храните, представлявано от министъра, чрез процесуалния си представител юрк. М., изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспорената заповед в оспорената ѝ част. Претендира разноси в размер на минималното юристконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на уговореното адвокатско възнаграждение.

Оспорената заповед е обнародвана в ДВ бр. 24 от 23.03.2012г. Съобразно чл. 49 ал. 2 от ЗКИР срокът за оспорване е 30 дни от обнародването на заповедта в ДВ. Жалбата е подадена на 23.04.2012г., т.е. жалбата е подадена в законово установения срок, от страна – заинтересована от оспорването на акта в оспорената част и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата в тази ѝ част е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателката е собственик по силата на представени по делото два нотариални акта на следните два недвижими имота, а именно: нерегулирано дворно място с площ от 500 кв.м., предствляващо имот пл. № 14, к.л. Г – 14 – 7 – А, в.з. „Юзината” по неодобрения кадастрален план на [населено място], който имот е нанесен в оспорената кадастрална карта като имот идентификатор № 55419.6711.14.

Със Заповед № РД – 16 – 4 от 19.02.2008г. на изпълнителния директор на АГКК е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „П.”, в района на който се намира имотът на жалбоподателката. Жалбоподателят в това производство не е представила доказателства за това, че е подала документите си за собственост по реда на чл. 38 ал. 1 от ЗКИР, както и да е подавала възражение на етап приета кадастрална карта.

С протокол № КД – 10 – 23 – 23 от 04.05.2010г. на комисията назначена със заповед № РД – 14 – 45 от 26.05.2008г. на изпълнителния директор на АГКК е приета кадастралната карта и кадастралните регистри за СО – район „П.” в частта, в която се намира имотът на жалбоподателката.

Въз основа на събраните документи и гореизложеното е издадена оспорената в това производство заповед и в оспорената ѝ част.

По делото е изслушана и приета СТЕ, която съдът кредитира изцяло като изготвена от лице със съответна техническа компетентност, при направени надлежни справки и оглед на място. От СТЕ се установява, че западната граница на имота на

жалбоподателката идентификатор № 55419.6711.14 към имот идентификатор № 55419.6711.40 – за водна площ е нанесена по съществуваща на място ограда, а именно по материализирана на място граница. Установява се освен това, че по отношение на частта от оспорената заповед съществуват графични данни по КВС за землището на [населено място] и по неодобрения кадастрален план на [населено място], като в нито един от тези източници на кадастрални данни не е нанесен коларски път между имота на жалбоподателката идентификатор № 55419.6711.14 и имот идентификатор № 55419.6711.40 – нанесен в КВС като канал и водни течения и водни площ. От СТЕ се установява освен това, че на място действително съществува коларски път без настилка и без ясно очертани граници, разположен по границата на имота на жалбоподателката.

Разгледана по същество настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна, поради съображенията изложени по – долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, при спазване на установената от закона форма, без да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспорената заповед, в оспорената ѝ част, е издадена и в съответствие с материално правните норми и фактическото положение, по съображенията изложени по - долу.

На първо място съгласно чл. 41 от ЗКИР Кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни, които: 1. се съдържат в карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастр на Н. република България, отменения Закон за териториално и селищно устройство, Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, имат характер на основни кадастрални данни и отговарят по съдържание и точност на изискванията, определени с наредбата по чл. 31; 2. са набрани чрез геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления.”. Съгласно обаче чл. 43 ал. 1 т. 5 от ЗКИР „границите на поземлените имоти се установяват, както следва: а) от означеното на място състояние в съответствие с актовете по [чл. 38, ал. 1, т. 3](#); б) от работните материали, изработени по време на определяне на границите; в) от изображението върху одобрена кадастрална карта; г) от планове и карти, посочени в [чл. 41, ал. 1, т. 1](#). Съдържанието, условията и редът за създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройство, издадена на основание [чл. 31 ЗКИР](#), като към датата на издаване на обжалваната заповед е действувала Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри ([ДВ, бр. 82/2011г.](#)). В чл. 14 от Наредба № 3 от 2005г. разписва приоритетите, при спазването на които, следва да бъдат нанесени имотните граници в кадастралната карта. В тази връзка настоящият състав намира, че правилно при отразяване на границата на процесния имот пл. № 14, идентификатор № 55419.6711.14 към имот идентификатор № 55419.6711.40 в съответствие с разпоредбата на чл. 14 от Наредбата № 3 е приложена разпоредбата на чл. 14 ал. 1 т. 5 от Наредбата. Това е така, тъй като от приетата по делото СТЕ се установи, че не са налице другите

приоритети по чл. 14, предхождащи този по т. 5 от разпоредбата, а именно няма означаване на място на имота по т. 1, няма одобрен кадастрален план, а има само неodobрен такъв, т.е. не е налице приоритет по т. 3. Правилно не е приложен и приоритета по т. 4 от ал. 1 на чл. 14 от Наредба № 3 от 2005г., тъй като не е налице и регулационен план. Налице е приоритета по т. 5, а именно материализирани на място граници – изградена ограда. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че при издаване на оспорената заповед като е нанесъл границата между имоти идентификатори № 55419.6711.14 и № 55419.6711.40 по приоритета по чл. 14 ал. 1 т. 5 от Наредба № 3 от 2005г. административният орган е приложил законосъобразно материалния закон.

На следващо място за пълнота на изложението следва да се посочи, че на първо място недопустимо възражението на жалбоподателката относно искането за нанасянето на съседен имот като коларски път. Това е така, тъй като ЗКИР въвежда правила за оспорване на кадастралната карта и разписва кои лица са заинтересовани, а това са лицата, които, чиито имоти са зазегнати от нанасянето. По отношение на съседния имот – кораски път жалбоподателката не се явява заинтересована. Освен това неоснователно е възражението на жалбоподателката, че е следвало да бъде нанесен като граница на имота съседния имот – коларски път. Това е така, тъй като видно от събраните по делото доказателства е, че по отношение на съществуващия на място коларски път не са налице нинакви кадастрални данни, а именно той не е бил нанесен нито в неodobрения кадастрален план на С., нито в КВС. Във връзка с изложеното по – горе за административния орган съществува задължение за нанасяне на обекти в кадастралната карта доколкото за тях се съдържат кадастрални данни в различните видове карти и планове посочени в ЗКИР и в Наредба № 3 от 2005г. По отношение на коларския път такива данни не се съдържат. Следва да се посочи, че осигуряването на достъп до имота на жалбоподателката в бъдеще би следвало да се предвиди с последващи планове и то регулационни, по които съответно се предвижда и се планира достъпа до имотите чрез улици, пътища и др.

Въз основа с изложеното по – горе настоящият състав намира, че оспорената в това производство Заповед № РД – 18 – 24 от 02.03.2012г. на Изпълнителния Директор на АГКК в оспорената ѝ в част, е законосъобразна, издадена без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на материалния закон и съответна на представените по делото доказателства и като такава следва да бъде оставена в сила, а жалбата – отхвърлена.

Предвид изхода от делото настоящият състав намира за основателно искането на ответника и заинтересованата страна за присъждане на разноски на основание чл. 143 ал. 4 и ал. 3 от АПК, а искането на жалбоподателката в тази връзка за неоснователно.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Т. Р. от [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 24 от 02.03.2012г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта с която е нанесен в кадастралната карта имоти пл. № 14, кл. Г – 14 – 7 – А, по плана на в.з. Юзината, нанесен с идентификатор № 55419.6711.14, в частта, с която е нанесена границата между собствения на

жалбоподателката имот идентификатори № 55419.6711.14 и имот идентификатор № 55419.6711.40.

ОСЪЖДА Й. Т. Р. от [населено място] да заплати на Агенцията по геодезия, картография и кадастър сума в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

ОСЪЖДА Й. Т. Р. от [населено място] да заплати на Министерство на земеделието и храните сума в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: